

Later kwam eerder dan wij verwachtten
Zij had het ons gezegd
Maar wij bleven maar
Lijstjes maken, verbeterpunten sparen
En negeren wat er echt toe doet
Zij voelde zich ongehoord
Haar moed liggend onder de zeespiegel
Weerspiegelde ons
Onbeschermd, haar beschermend, lagen wij op de open velden
Helden hoopten we genoemd te worden
Maar zij had het ons gezegd
Ook onze moed vaagde weg
Zij wilde weer opstaan maar werd afgebroken tot op haar botten
Een geraamte dat zich niet staande hield
In de stilte na de storm
De leegte vertelde ons want haar woorden waren verloren
Maar onze oren wilden haar nu horen
Zij liet de stilte spreken, toonde ons al haar gebreken
En lachte ons toe
Uitgeput en moe

Later kwam eerder dan wij verwachtten
Wij schrokken op uit onze gedachten
Op haar open wonden bouwen wij verandering
Want
De tijd kost
Maar is onbetaalbaar
De stilte spreekt
Maar is onverstaanbaar
Luister alsjeblieft heel even naar haar
Zij zal de dagen dragen en aan ons vragen
Wat er nou echt toe doet
En is elke lach eerlijk en goed

Zij was opgestaan, geheeld
Had haar verdriet met ons gedeeld opdat haar zware hartstocht nu was gestild
Wij openden onze ogen
En konden niet geloven
Dat het al nu was
Later komt eerder dan wij verwachten
Later is nu